

Det ærede Medlem talte om det for ham stødende i, at jo bedre Jorden var, jo bedre Udbytte det paagældende Landbrug maatte forudsættes at give, des lavere er Arbejdslønnen. Det ærede Medlem har jo Ret i, at ifølge Statistiske Meddelelser er Daglønnen højere i Jylland end paa Øerne, men jeg maa antage, at der er Momenter, som bidrage væsentlig til Forklaring deraf. Jeg skulde saaledes tro, at man i Jylland langt fra i det Omfang som paa Øerne stadig benytter Daglejerarbejde. Det er i Statistiske Meddelelser gjort gældende, at naar Talen er om midlertidigt Arbejde, er Lønnen, som naturligt er, altid højere. Jeg tror — jeg tør ikke udtale mig bestemt derom, men jeg har en Følelse deraf — at man benytter midlertidigt Daglejerarbejde i større Omfang i Jylland end paa Øerne, hvor man i mangfoldige Tilfælde har Landarbejdere, der have fast og stadigt Arbejde hele Aaret rundt. Og saa er der et andet Moment, der i denne Forbindelse maaske ogsaa bidrager til at forklare det paagældende Forhold: Mon Arbejdstiden i Jylland ikke gennemgaaende er noget længere end paa Øerne? Jeg skulde tro det. Det er meget almindeligt, at man paa Øerne har gennemført en Arbejdsdag fra Kl. 6 til 6. Jeg tror, at der gennemgaaende er længere Arbejdstid i Jylland. Det er imidlertid et Forhold, om hvilket jeg ikke tør udtale mig bestemt, men jeg har den Opfattelse, at dette Moment ogsaa kunde bidrage til at forklare det af det ærede Medlem saaledes paapegede Forhold.

Vi komme saa til det ærede Medlems Ændringsforslag Nr. 12. Kravet om, at Arbejdsgiverne skulle være ansvarlige ogsaa for Renholdelsen af de ved Arbejderboligerne indrettede Retirader. Jeg kan ikke læse det ærede Medlems Ændringsforslag anderledes end, at hvis de udenlandske Arbejdere vægre sig ved at renholde de vedkommende Retirader, maa det være Arbejdsgiveren personlig eller hans danske Arbejdere, der skulle besørge denne Renholdelse. Jeg udtalte mig om det ved Sagens første Behandling, og jeg synes unægteligt, at dette Ændringsforslag stiller Forholdene paa Hovedet. Jeg er ganske overbevist om, at intetsteds i Verden, hvor danske Arbejdere søge Arbejde, vil man se udenlandske Arbejdere tilpligtede at renholde de danske

Arbejders Retirader. Kravet synes mig ganske barokt, rent ud sagt barokt, og det undrer mig, at det ærede Medlem har villet opstille dette Krav. Hvor Talen er om Kasernering af et større Antal udenlandske Arbejdere, er der som Regel baade kvindelige og mandlige Arbejdere. Hvis der var lutter kvindelige Arbejdere, vilde det Spørgsmaal slet ikke komme frem; ingen Arbejdsgiver vilde finde paa at rejse det Krav til de kvindelige Arbejdere, at de skulde gøre det. Men i Regelen er der jo ogsaa mandlige Arbejdere, i hvert Fald er der ved Kaserneerne en „Aufseher“, der saa kommer til at paatage sig dette Arbejde. Man kan ikke byde danske Arbejdere at foretage den Renholdelse, som det ærede Medlem kræver.

Ved Ændringsforslag Nr. 14 kræver det ærede Medlem, at hver voksen Arbejder skal have en Seng. Det er naturligvis et Krav, som Tiden og Udviklingen bære hen imod, det er ganske givet; og det er ogsaa rejst i den nu forelagte Tyendelov. Men lad mig dog sige, at jeg tror ikke, at de paagældende Arbejdere i nogen Maade ville føle sig brøstholdne ved, at det normalt anvises dem at ligge to sammen. Det er vist noget, de ere vant til fra deres Hjemstavn, og de finde det ganske naturligt. Som sagt, jeg mener, at Udviklingen bærer hen imod dette Krav, og at den Tid ikke vil være fjern, hvor man kan lovfæste dette Forhold, men jeg mener rigtignok ogsaa, at der heller ikke er Anledning til her at tildele de udenlandske Arbejdere en privilegeret Særstilling i Forhold til det danske Tyende. Endnu er det jo ikke blevet Lov, at det danske Tyende skal have Enkeltsege. Jeg kunde endog finde det forklarligt, om man vedtog en saadan Ordning, at det bestemtes i Tyendeloven, at hvert enkelt Tyende skulde have en enkelt Seng; og at man saa havde en Overgangsbestemmelse, der fastslog, at det derved ledigblevne Materiale af Dobbeltsege i en passende Overgangstid anvendes til det udenlandske Tyende. Men først at normere, at det udenlandske Tyende skulde have Enkeltsege, uden at have nogen tilsvarende Bestemmelse i den gældende Tyendelov, synes jeg, som sagt, vilde være at gaa den omvendte Vej.

I Henhold til, hvad jeg saaledes har anført, har Udvalgets Flertal ikke kunnet slutte sig til de af det ærede Medlem stillede